

Signum ☩ ☩ ☩ ☩ manu dicto
Leo de Paulo, Geminiani, Stefanus, qui d. de
Baldo, ad omnia dicta, cui relectum est.

☩ Stefanus filio quondam Christofalus bujus
Cartula Petitionis, sicut supra legitur, roga-
tus subscripti, & anc cartula tradita vidi.

☩ Petrus ujus cartula Petitionis, sicut supra
legitur, rogatus subscripti, & anc cartula tra-
dita vidi.

Andreas in Dei nomine Tabellio Civitatis
Ferrarie, bujus cartula Petitionis, sicut supra
legitur, post tradita complevi & abservi.

Undecima Indictio, cuius heic scripta est, ad
Annū Christi DCCCCLIII. spectat, non verò
ad DCCCCLII. ut ego statui. Verū si cum
superiore Charta istam conferas, pugnam inter
eas deprehendes, atque heic scribendum ducēs
Indictione Decima. Ego nihil immutatum vol-
ui, ut cuipiam et Lectoribus fese exercendi,
quoniam libererit, occasio superfit. Inde ergo Li-
belli (nunc Italī Livello) appellatio nata est
ad Emphyteusas designandas, quod impretratu-
rus eo titulo fundum, supplicem antea Libel-
lum offerre Domino fundi confusuevit. Ad idem
perfundendum accedit altera appellatio, scilicet

Precaria: quo etiam nomine antiqui significare
soliti sunt Emphyteusim. Ideo enim ea vox
invaluit, quod adhiberentur preces, ut fundus
ad utendum ac fruendum concederetur, quam-
diu Domino placeret. Ulpianus & Paulus,
Jurifconsuli veteres, Precarii vocem eā sub-
ratione explicant. Precarium, ajunt, in edito
Prætoris est, quod precibus petenti utendum con-
ceditur, quandiu is, qui concessit, patitur.
Propterea Abo Floriacensis Abbas Canone 7.
apud Mabillonum in Analectis describit Preca-
rius, que ex conventione sunt, & precibus ob-
tinentur. Attamen aliquid discriminis interces-
sive inter Libellis & Precariis, innuere vide-
tur Charta, quam ex antiquissimo Regesto Rei-
publicæ Mutinensis depromsi. Sæpe lites effe-
rabantur inter Episcopos & Clerum Mutinensem,
ac Cives, Emphyteuson causâ: contendenti-
bus iis, hos aut ob pensionem non solutam,
aut ob mortem alicuius, aut alias ob caussas,
excidisse e jure suo, ac fundos directis Domini-
nis esse restituendos. Contra nitiebantur Cives.
Quare post diuturnum certamen ad istam con-
cordiam deventum est, quæ adhuc in Civitate
nostra viget.

Concordia inita inter Rempublicam, & Episcopum, aliosque Ecclesiasticos Civitatis Mutinensis causâ Feudorum, Preciarum, & Libellorum, Anno 1182.

In Christi nomine. Anno a Nativitate ejusdem
MCLXXXII. Indictione XV. die Dominico
II. Kalendas Novembri. Regnante invictissi-
mo Imperatore Frederico. Cum lix & contro-
versia esset inter Commune & Populum Mutine
ex una parte, & Domnum Arditionem Episco-
pum, & Domnum Bonifacium Prepositum &
Canonicos Ecclesie Majoris pro Ecclesia, & Do-
mum Michælem Abbatem Sancti Petri, & Do-
mum Mariam Abbatissam Sancte Euphemia
pro Ecclesis suis ex alia, de Lege municipali &
ordinamento Civitatis & Populi, quam consti-
tuuerant tam in terris predictarum Ecclesiarum,
quam aliorum hominum, quo tale est: Ut qui
habent, vel habebunt domos vel casamenta in
Civitate Mutine vel extra, infra hos fines, vi-
delicet a Formizine ad Civitatem, & a Prato
Tenzonis ad Civitatem, & a Militaria ad Ci-
vitatem, & a Fossato Novo ad Civitatem, pos-
sint ea, salvâ Domini pensione, quocumque
modo voluerint, dare. Et ut qui habent vel
habebunt domos vel casamenta in Civitate vel
extra, infra predictos fines per Feudum, suc-
cedat filia femina, si masculus deserit, in pre-
dicto Feudo: & possint ea, quoquo modo vol-
uerint, alii concedere, dum tamen non per
proprium. Et si ille, qui concessit domum vel
casamentum, quod habebat per Feudum, fine
filiis decesserit, Dominus non possit auferre
dictum Feudum, sed recipiat qui Vassallus erat
solitus recipere. Item ordinaverunt Cives Mu-
tine, ut finitæ Precharia Dominus cogatur eam
renovare per decem Solidos unumquemque ju-
gerum infra predictos fines: extra vero illos
fines cogatur Dominus renovare bubulcam pro
duobus Solidis, & Precarii teneantur renovare
Libellarius secundum quod ipsi renovabunt a
Dominis. Et Libellarius similiter teneat renovare
Libellario; nec Dominus possit auferre
terram Libellario eâ occasione, quod Precarius
decesserit sine liberis, sed teneatur Dominus ei
secundum predictum modum renovare. Et ut

C in omnibus suprascriptis capitulis non amittat
quis jus suum, eo quod aliquo tempore steterit,
quod non solverit pensionem, sed teneatur
eam duplare. Et si Dominus in petenda pen-
sione aliquas expensas fecerit, sive in Advocato
proprio sive communī vel Judici, ille, qui de-
buit eam solvere, omnes illas expensas refar-
ciat, quas predictus Dominus occasione pen-
sionis sine fraude suo juramento monitraverit se-
cisse. Et ordinaverunt ea, quæ supra dicta
sunt de Precariis & Libellariis, servari se-
lunmodo in illis personis, qui perpetuo sunt vel
erunt Cives & habitatores Civitatis Mutine vel
suburbiorum sine fraude, & tan in presentibus
quam in futuris negotiis. Item ordinaverunt in
Prechariis, quod si Precharius decedat sine illis
heredibus, qui debent succedere per pacem
Precharie, tunc femine ex eo dexindentes suc-
cedant, sicuti masculi debent succedere, predi-
cto modo renovandi eis servato. Et ordinaverunt,
ut possessores illorum fundorum, ex quibus aliqui reditus solent prestari, presenti illis
reditus semper quandiu possident; & si ad alios
possessores pervenerint, novi possessores supra-
dictos reditos cogantur prestare. Et si predi-
cti Domini tam Clerici quam Laici predictas
Precharias & Libellos renovare distulerint, ut
supra scriptum est, postquam requisiti fuerint a
Prechario, vel Libellario, vel eorum Nuntio,
& trina denuntiatione facta per Rectorem Ci-
vitatis, vel ejus Nuntium, proinde habeatur,
ac si Precharia, vel Libellos renovatus fuisset.
Nec interim, donec renovet, teneatur pen-
sionem prestare. Ita tamen ut quocunque vo-
luerit ei renovare, cogatur Precharius vel Li-
bellarius solvere predicta in renovatione cau-
tam, Solidos octo scilicet, vel decem pro juga-
ro, ut supra scriptum est.

Compromisirunt pariter Dominus Episcopus &
predicti Clerici & Abbatissa consensu Monacho-
rum & Monacharum, & Consules pro Communis
in sex idoneos viros & honestos, & predicti
Epi-